

Sygn. akt III C 492/16

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie III Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Irma Lorenc
Protokolant:	sekr. sądowy Anna Gnidzińska

po rozpoznaniu w dniu 12 października 2016 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa Banku (...) Spółki akcyjnej w G.

przeciwko P. S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego P. S. na rzecz powoda Banku (...) Spółki akcyjnej w G. kwotę 64.703,33 zł (sześćdziesiąt cztery tysiące siedemset trzy złote trzydzieści trzy grosze) oraz odsetki umowne od kwoty 60.041,43 zł (sześćdziesiąt tysięcy czterdzieści jeden złotych czterdzieści trzy grosze) liczonymi od dnia 25 lutego 2016 r. do dnia zapłaty w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego rocznie, lecz nie wyższymi niż odsetki maksymalne za opóźnienie;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 8.217 zł (osiem tysięcy dwieście siedemnaście złotych) tytułem kosztów procesu;

IV. nadaje wyrokowi w punkcie I i III rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygnatura akt III C 492/16

UZASADNIENIE

w postępowaniu zwykłym

W dniu 2 marca 2016 r. powód Bank (...) Spółka Akcyjna w G. wniósł o zasądzenie od pozwanego P. S. kwoty 64.703,33 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP liczonymi od kwoty 60.041,43 zł od dnia 25 lutego 2016 r. oraz kosztami postępowania.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że zobowiązanie pozwanego wynika z zawartej w dniu 5 września 2012 r. umowy kredytu, z której pozwany nie wywiązał się. Z tej przyczyny w dniu 4 listopada 2015 r. umowa została przez powoda wypowiedziana, w wyniku czego roszczenie z niej wynikające stało się wymagalne. Na dochodzoną pozwem kwotę

złożyły się kapitał w wysokości 60.041,43 zł, odsetki umowne w wysokości 2.903,87 zł od 6 lipca 2015 r. do 14 grudnia 2015 r. wg stopy 9,8% rocznie i odsetki karne w kwocie 1.378,03 zł za okres od 5 września 2014 r. do 24 lutego 2016 r. wg stopy 10% rocznie, a także koszty bankowe – 380 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 4 września 2012 r. powód Bank (...) Spółka Akcyjna w G. zawarł z pozwanym P. S. umowę kredytu, z którego obowiązku spłaty pozwany nie wywiązał się. To skutkowało wypowiedzeniem w dniu 4 listopada 2015 r. umowy przez powoda wypowiedziana, a w konsekwencji wymagalnością całości zobowiązania wynikającego z umowy. Na zobowiązanie pozwanego złożyły się kapitał w wysokości 60.041,43 zł, odsetki umowne w wysokości 2.903,87 zł od 6 lipca 2015 r. do 14 grudnia 2015 r. liczone wg stopy 9,8% rocznie i odsetki karne w kwocie 1.378,03 zł za okres od 5 września 2014 r. do 24 lutego 2016 r. wyliczone wg czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, a także koszty bankowe – 380 zł.

okoliczności niesporne

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się niemal w całości uzasadnione.

Zgodnie z art. 339 § 1 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny, przy czym w świetle § 2 w tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Zważywszy, że pozwany nie stawiał się na rozprawę, nie wniósł odpowiedzi na pozew, Sąd uznał za prawdziwe twierdzenia powoda wyrażone w pozwie o okolicznościach faktycznych sprawy, albowiem nie budziły one wątpliwości i brak było podstaw do uznania, że zostały one przytoczone dla obejścia prawa.

W świetle tych okoliczności uznać należało, iż pozwany nie wywiązał się z zawartej z powodem umowy kredytu, skutkiem czego powód umowę tą wypowiedział. W wyniku wypowiedzenia roszczenia powoda wynikające z umowy stały się wymagalne. Na zobowiązanie pozwanego złożyły się kapitał w wysokości 60.041,43 zł, odsetki umowne w wysokości 2.903,87 zł od 6 lipca 2015 r. do 14 grudnia 2015 r. liczone wg stopy 9,8% rocznie i odsetki karne w kwocie 1.378,03 zł za okres od 5 września 2014 r. do 24 lutego 2016 r. wyliczone wg czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, a także koszty bankowe – 380 zł.

Podnieść trzeba, iż podstawę roszczeń powoda stanowił art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe, zgodnie z którym przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Powód objął żądaniem pozwu sumę należności wynikających z przedmiotowej umowy, tj. 64.703,33 zł, nadto domagając się zasądzenia za opóźnienie odsetek umownych od kwoty kapitału, tj. 60.041,43 zł od dnia 25 lutego 2016 r., w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP.

Powód miał prawo żądać powyższych odsetek, stosownie do art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Zgodnie z § 2¹ tego artykułu maksymalna wysokość odsetek za opóźnienie nie może w stosunku rocznym przekraczać dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie (odsetki maksymalne za opóźnienie), a stosownie do § 2² - jeżeli wysokość odsetek za opóźnienie przekracza wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie, należą się odsetki maksymalne za opóźnienie. Zatem jeżeli wysokość odsetek umownych za opóźnienie określonych przez strony w umowie w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP nie przekracza odsetek maksymalnych za

opóźnienie, wierzycielowi należą się odsetki umowne, z kolei, jeśli wysokość tychże odsetek umownych przekroczy stopę odsetek maksymalnych za opóźnienie, wierzycielowi należeć się będą odsetki maksymalne za opóźnienie. Zważywszy, że powód żądał zasądzenia odsetek umownych za opóźnienie w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego, a nie można wykluczyć, że w przyszłości stopa tych odsetek przekroczy wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie, w punkcie I wyroku zasądzone od pozwanego na rzecz powoda dochodzoną pozwem należność wraz z odsetkami umownymi wg stopy uzgodnionej przez strony, liczonymi od 25 lutego 2016 r. , lecz nie wyższymi niż odsetki maksymalne za opóźnienie. Wobec konieczności dokonania tej korekty w zakresie roszczenia odsetkowego w punkcie II wyroku w pozostałej części powództwo oddalono.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania zawarte w punkcie III wyroku oparto o przepis art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Na koszty poniesione przez powoda, które pozwany przegrywający proces zobowiązany jest zwrócić, złożyła się opłata od pozwu w łącznej wysokości 1.000 zł, wynagrodzenie pełnomocnika powoda w kwocie 7.200 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł.

W punkcie IV wyroku zawarto orzeczenie oparte o przepis art. 333 § 1 pkt 3 k.p.c.